

[[Landbrugsministeren.]]

Forslaget er formet. Der staar udtrykkelig i Forslagets § 1, sidste Stykke, godt og vel de to sidste Linier:

„Enhver Importør, der dernæst over for Valutakontoret godtgør, at han har Brug for fremmed Korn, skal kunne faa Valutaattest til Import af det paagældende Kvantum.“

Hvis han altsaa ikke kan købe det danske Korn til de Priser, der er fastsat her, har han Krav paa at faa Indførselstilladelse for Korn, og hvis han ikke kan faa det, hvis man af andre Grunde mener, det maa ændres, maa, som jeg sagde i min Forelæggelsestale, Forslaget her ogsaa ændres. Det kan ikke nytte, at man stiller sig paa det Standpunkt, at man vil ud over det, der indeholdes i Loven, vil gøre Forsøg paa at presse Priserne højere op. Jeg tror ikke, det ærede Medlem vil det, men for at det skal være saa klart som muligt, har jeg ment mig forpligtet til at fremkomme med disse Udtalelser her, navnlig fordi jeg har set i en Række konservative Blade, at man vil lægge meget mere ind i Forslaget, end der er Meningen med det, og som man var enig om fra alle Sider, da man opnaaede Resultatet i Landbokommissionen.

Maa jeg lige tilføje, fordi jeg jo ved, at der vil blive Misfornøjelse med Prisen, naar Loven bliver gennemført, baade hos dem, der skal sælge Korn og hos dem, der skal købe Korn, da de jo er tilbøjelige til ikke at gøre sig Forholdet klart, at de Priser, der fastsættes her, er Cifpriserne dansk Havn. Det vil sige, at de, der skal købe Korn, kommer til at betale noget mere, nemlig de Omkostninger, som følger med Oplagring o. s. v., og de, der skal sælge dansk Korn, vil, for saa vidt de bor langt borte fra Kornkøberne, selvfølgelig have vanskeligheder ved at opnaa de Priser, her fastsættes, end de, der bor nærmere ved. Jeg føler mig overbevist om, at i de Egne i Landet, hvor man kan mere end kornføde sig selv, vil man heller ikke opnaa de i Loven fastsatte Priser, naar Kornet skal transporteres langt bort, hvorimod man i Jylland, hvor der er meget faa Kornsælgere, meget lettere vil opnaa de Priser, der fastsættes her i Lovforslaget.

Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen holdt som sædvanlig en lang filosofisk og vidtstvævende Tale, men jeg fik det Indtryk af denne Tale, at det ærede Medlem bevægede sig i en helt anden Verden end den af 1935, vi andre kender. Man plejer at sige, at enhver bliver salig i sin Tro, men jeg tror nu ikke, der er ret mange, der slipper lykkelig over de Vanskeligheder, de har at kæmpe

med i 1935, ved Hjælp af de Foranstaltninger og de mange Teorier; det ærede Medlem har, og som han ønsker at fremsætte her i Rigsdagen. Det ærede Medlem fremsatte et Par Udtalelser, som jeg alligevel vil berigtige, fordi jeg tror, det er nødvendigt. Det ærede Medlem sagde, at ved sidste Valg var der Flertal mod en Korn-told, derfor var det at svigte Vælgerne, naar vi nu gennemførte Lovforslaget. Men det ærede Medlem glemmer, at dengang vi havde Valg sidst, havde vi ikke de Kornpriser, vi har nu, og det ærede Medlem glemmer ogsaa, at dengang havde vi ikke en Svinereguleringsordning, hvorved det mindre Landbrug har en Begunstigelse i Forhold til det større, og at derfor Situationen ikke er den samme som den Gang. Og endelig, naar det ærede Medlem udtaler, at de større Landmænd har en langt højere Forrentningsprocent i de sidste Par Aar end de smaa Landbrug, saa glemmer han, at den Forrentningsprocent, den Forrentningsøvnede, de har haft i de sidste Aar, vil ikke findes ved de Dumpingpriser, som nu gælder for indført Korn, Priser paa 6—7—8—9 Kr. pr. Tønde. Da det jo er kendt, at en Række større Landmænd har deres vigtigste Indtægtskilde ved Salg af Korn, er det naturligvis urimeligt, at man i en Situation, hvor Priserne falder med 30—40 pCt., som de er i det sidste Aar, ingenting vil foretage sig til Værn mod denne Dumpingindførsel. Jeg har aldrig haft Forkærlighed for de større Landmænd, det har jeg ikke lagt Skjul paa, men de er lige saa godt Borgere her i Landet som andre, og naar vi gennemfører Forholdsregler mod Dumpingindførsel inden for andre Erhverv end Landbrugserhvervet, er det naturligvis ogsaa rigtigt at gøre det her.

Det ærede Medlem Hr. Thomsen har egentlig fritaget mig for at svare paa hans Udtalelser, for han udtalte flere Gange, at det var egentlig lige meget, hvad Regeringen og Rigsdagen vilde foretage sig, for de skulde nok selv ordne Paragrafferne ude i L. S.; hvorledes vi stillede os til Sagen, havde ingen Betydning. Naar det er Tilfældet, har det heller ikke saa stor Betydning, hvad det ærede Medlem saa i øvrigt udtaler her i Rigsdagen. Jeg forstaar for Resten slet ikke, hvorfor han vil tale, naar det, som skal ske i Rigsdagen, ikke skal have nogen Betydning. Men det ærede Medlem kom ind paa det, som har været meget fremme i den sidste Tid, nemlig Kravet om Produktionsprisen for de vigtigste Landbrugsprodukter. Jeg vilde ikke have tillagt dette Krav saa stor Betydning, hvis kun det ærede Medlem